

RIIKKA SMOLANDER-SLOTTE

AWAK KUIER

HELSINGISSÄ KUSTANNUSOSAKEYHTIÖ OTAVA

Tätä kirjahanketta ovat tukeneet Wihurin säätiö, Suomen
Tietokirjailijat ry ja Otavan Kirjasäätiö.

© Riikka Smolander-Slotte ja Kustannusosakeyhtiö Otava 2022
Valokuvat Kuierien kotialbumeista, jollei toisin mainittu
ISBN 978-951-1-42577-9

OTAVA
KIRJAPAINO
Keuruu 2022

AWAK HIBA KUIER

- ▶ syntynyt 19.8.2001 Kairossa, Egyptissä
- ▶ 195 cm, syliväli yli 2 metriä
- ▶ perheeseen kuuluvat isä, äiti, viisi veljeä ja yksi sisko
- ▶ Dallas Wings varasi Awak Kuierin huhtikuussa 2021 naisten ammattilaisliigaan WNBA:han varausnumerolla kaksi.

PELIKAUDET:

- ▶ 2016–2017, puolet kaudesta 2017–2018 Peli-Karhut, Naisten Korisliiga
- ▶ 2017–2020 HBA-Märsky, Naisten Korisliiga
- ▶ 2020–2022 Virtus Eirene Ragusa, Italian liiga
- ▶ 2021–Dallas Wings, WNBA
- ▶ 2022–Reyer Venezia Mestre, Italian liiga ja Eurocup

SAAVUTUKSET:

- ▶ 16-vuotiaiden tyttöjen SM-pronssi 2016–2017
- ▶ Italian naisten liigan torjuntatilaston ykkönen 2021–2022
- ▶ Naisten Korisliigan kehittynein pelaaja 2018–2019
- ▶ Naisten Korisliigan torjuntakuningatar vuosina 2018 ja 2019
- ▶ Vuoden pelaaja, 16-vuotiaat tytöt SM-sarja 2015–2016
- ▶ Paras pelaaja, 18-vuotiaiden EM B -kisat 2019
- ▶ All Stars -joukkue, 20-vuotiaiden EM B -kisat 2019
- ▶ Turnauksen paras pelaaja, koululaisten maailmanmestaruus 2019

MAAJOUKKUEURA:

- ▶ 15 aikuisten maaottelua, pisteitä 199, pistekeskiarvo 13,3
- ▶ Yhteensä 76 maaottelua, pisteitä 1211, pistekeskiarvo 15,9

SISÄLLYS

PROLOGI: ELÄMÄ MUUTTUU YHDESSÄ YÖSSÄ	8
16. huhtikuuta 2021, Empoli, Italia	8
1. SUDAN	13
2. KAIRO, EGYPTI	21
3. SUOMI	25
Kotka	25
Näkökulma: ”Rasismista ei saa vaieta”	38
Peli-Karhut	39
Ensiaskleet maajoukkueessa	50
Näkökulma: ”Tyttöpelaajat ovat ankaria itselleen ja vaativat täydellisyyttä”	64
Se kuuluisa donkki	67
Helsinki	72
Nopea nousu naisiin	88
Näkökulma: ”Olen suomalainen koripalloilija”	92
Matka jatkuu	96
4. KORIPALLO LIIKUTTAA KAIKKIALLA	103
5. RAGUSA, ITALIA	109
Historiallinen varaus	119

6. DALLAS	126
Näkökulma: ”Naisia pitäisi saada lisää tärkeisiin rooleihin pitämään naisten puolia”	135
Debyyttikaudesta jäi näyttämisen halu	140
Katsomossa – EM-karsintaottelu Suomi–Ukraina	141
7. TOINEN KAUSI RAGUSASSA	143
Katsomossa – Italian koripalloliiga	153
Kaksijakoinen kausi	157
8. LOKALAHTI, UUSIKAUPUNKI	161
9. PALUU TEXASIIN	166
Katsomossa – WNBA-liiga	171
10. MAAILMA	178
EPILOGI – MIKÄÄN EI OLE MAHDOTONTA	184
KIIITOS!	186
PIENI KORIPALLOSANASTO	188
HAASTATELUT JA LÄHTEET	192

PROLOGI: ELÄMÄ MUUTTUU YHDESSÄ YÖSSÄ

16. HUHTIKUUTA 2021, EMPOLI, ITALIA

Huhtikuinen torstain ja perjantain välinen yö Italiassa on viileä. Empolin pikkukaupungissa odotetaan jo kesää, kelmeä auringon valo lämmittää, mutta tuuli on pureva. Mimosat kukkivat keltaisina, ja vihreys heräilee. Pehmeä hämäryys on peiteltyt asukkaat unten maille, mutta kaikki eivät ole nukkumassa. Kaupungin suurimmassa hotellissa valvotaan ja jännitetään aamuyön tunteina.

Suomessa herätyskello soi monessa koripallohulussa kodissa. Kännyköiden ruutujen valot loistavat peittojen alla, ihmiset hierovat unisia silmiään, vetävät villasukat jalkaansa ja laittavat kahvin tippumaan. Naisten koripallomaajoukkueen päävalmentaja

Pekka Salminen valmistautuu kommentoimaan historiallista tilaisuutta Suomen televisiossa, Helsingissä Silja Viita heräilee jännittämään ystävänsä suurta hetkeä. Kuierin perheen kodissa Uudessakaupungissa tunnelma on erityisen hermostunut. Uni ei ole tullut alkuillasta ainutlaatuisista ja ikimuistoista tapahtumaa odotellessa. Olisipa tytär täällä, omiensa joukossa.

Koko maailma elää jo toista kevättä koronapandemian ehdoilla. Ilman koronaa Awak olisi paikalla Yhdysvalloissa maailman suurimman naisten koripalloliigan WNBA:n varaustilaisuudessa. Jos koronatilanne olisi parempi, hän olisi matkustanut Suomeen perheensä luokse juhlistamaan uransa tähänastista huippuhetkeä. Nyt nuori suomalaislahjakkuus istuu joukkueensa kanssa italialaisen hotellin kokoushuoneessa. Varaustilaisuus järjestetään virtuaalisesti, ja Empolissakin sitä seurataan striimin välityksellä.

Aiemmin päivällä Awakin edustama Virtus Eirene Ragusa oli voittanut Italian liigan ottelussa Empolin. Lento kotipaikkakunnalle Toscanasta Keski-Italiasta lähtisi vasta seuraavana aamuna, joten joukkue yöpyi paikallisessa hotellissa. Pelin jälkeen aika kului hitaasti. Joukkueen manageri Alessandro Schilardi viritteli tekniikkaa kuntoon avarassa ja siistissä kokoustilassa. Awak söi pastaa hotellin ravintolassa ja kulutti aikaa joukkuekavereiden kanssa netissä surffaillen. Viestit

kulkivat vilkkaasti Suomen ja Italian välillä. Kun h-hetki alkoi lähestyä, Awak puki ylleen tyylikkään, liehuva-hihaisen valkoisen haalarin, joka jätti olkapäät paljaksi. Jalkoihinsa hän laittoi valkoiset korkokengät ja kaulaansa hopeisen ketjun. Kaikki oli valmista suurta hetkeä varten.

Awak tiesi, että hänet tul-taisiin varaamaan kärkipäässä. Viralliset veikkaukset viittasivat varaukseen kärkiviisikossa, jopa -kolmikossa. Kaikki tuntui silti epätodelliselta. Onko tämä totta, mietti 195-senttinen suomalaislahjakuus.

Kello on kolme aamuyöllä. Ale avaa videoyhteyden, ja kaikki toimii moitteettomasti. Yksi stressin aihe on poissa. Joukkuekaverit saapuvat kokoustilaan ja ryhmittyvät istumaan riveihin järjestetyille tuoleille. Eturivissä Alen vieressä istuvalla Awakilla on huono olo. Mahaan sattuu, ja hänestä tuntuu kuin hän katselisi ti-lannetta ulkopuolelta. Jännitys on ottaa vallan.

Dallas Wingsillä on kaksi ensimmäistä varausvuoroa. Ensimmäisenä varataan odotetusti 21-vuotias Charli Collier, joka on pelannut Texas Longhornsin yliopistojoukkueessa.

Toinen varaus. Hiljaisuus. Empolin kokoushuoneessa kukaan ei hengitä. Uudessakaupungissa Awakin isä puristaa kädet nyrkkiin, äidin sydän hakkaa lujaa. Pasilassa, selostamon hämäryydessä Pekka Salminen puree hampaita yhteen eikä ole py-

syä paikallaan. Helsingissä ja Kotkassa Awakin ystävät tuijottavat unisina kännyköidensä ruutuja.

Kaikki katsovat herkeämättä vaaleanpunaiseen jakkuun pukeutunutta juontajaa striimin välityksellä. Juontaja nostaa katseensa ja muuttaa suomalaisen nuoren naisen elämän.

”Toisella varausvuorolla WNBA:n vuoden 2021 varaustilaisuudessa Dallas Wings varaa... Awak Kuierin!”

Ragusan joukkue hyppää tuoleiltaan ja huutaa suoraan huutoa. Awakin paras ystävä Italiassa, Mariella, pyyhkii kyyneleitä. Sekä Ragusassa että Dallasissa pelaava Izzy pomppaa ystävänsä kaulaan. Riemulla ei ole rajoja. Uudessakaupungissa isä Bior huudahtaa kyyneleiden valuessa poskille. Äiti Margaret ei jännitykseltään ole ymmärtää, mitä juuri tapahtui. Perhe halaa toisiaan riemuissaan ja hämmennyksen vallassa. Koripallokodeissa tuuletetaan, kiljhdellaan ilosta, uutinen koskettaa monia. Tämä merkitsee todella paljon suomalaiselle koripalloilulle.

Awak on hämillään joukkueen ilon keskellä. Kaikki tuntuu edelleen epätodelliselta. Vellova tunne vatsassa helpottaa ja hän virnistää. ”Mä tein sen, mut varattiin toisena.” Seuraavat hetket ovat sumun peitossa. Virtuaalinen haastattelu menee kuitenkin hyvin.

”Haluan sanoa, että olen kiitollinen äidille, isälle ja sisaruksilleni. Olen niin onnellinen, että mul-

la on perhe, joka tukee kaikessa, mitä teen. Olen todella iloinen ja kiitollinen”, Awak toteaa. Hän kertoo maailmalle haluavansa olla roolimalli suomalaisille koripalloileville tytöille. Jos hän pystyy tähän, muutkin pystyvät. Suomessa media on hereillä, puhelin soi tauotta. Awak Kuier on tehnyt suomalaista urheiluhistoriaa. Häneltä halutaan kommentit joka paikkaan.

Puhelimeen tulvii viestejä. Vuonna 2017 NBA:han numerolla seitsemän varattu, aiemmin Chicagossa ja tätä nykyä Clevelandissa NBA-uraa tekevä Lauri Markkanen muistaa Awakia videotervehdyksellä. Lopulta myös kotoa saadaan soitettua. Isä itkee edelleen ja kertoo, kuinka ylpeä hän on tyttärestään. Äiti on uskonut koko ajan, että kaikki menee hyvin. On hienoa, että oma lapsi toteuttaa unelmiaan.

Joukkue juhlii hillitysti kakkua syömällä. Parin tunnin päästä on pakko laittaa puhelin pois ja mennä hetkeksi nukkumaan. Juhlimiseen ei ole aikaa, koska aamulla odottaa aikainen lento Ragusaan. Kauden tärkeimmät pelit ovat edessä. Awak pyörii sängyssä eikä uni tule. Uudessakaupungissa isäkään ei saa nukuttua. Tyttären suuri saavutus hymyilyttää ja valvottaa. Awak tuijottaa kattoon, ja ajatukset risteilevät päässä. Olo on helpottunut, onnellinen ja hämmennyt. Uusi elämä odottaa nurkan takana.

1. LUKU

SUDAN

Awak Kuierin poikkeuksellisesta matkasta maailman koripallohuipulle ei saa ehjää kuvaa, jos ei tunne perheen taustaa. Tie ei ole ollut tasainen eikä mutkaton. Unelmien saavuttamiseen on vaadittu uskallusta, päättäväisyyttä, tahtoa ja tukijoukkoja, tuuriakin. Awakin taival on kirjoitettu paitsi Kotkassa myös Kairossa ja Sudanissa. Matka Sudanin sota-alueelta Yhdysvaltain ammattilaisliigan parrasvaloihin on pitkä. Se osoittaa, mitä rohkeus ja sinnikkyys tarkoittavat ja mitä kaikkea voi saavuttaa, kun perhe puhaltaa yhteen hiileen ja haluaa pärjätä. Huonolla hetkellä, lannistavien sanojen ympäröimänä, on vain uskottava itseensä ja jatkettava.

Awakin isä Bior Kuier syntyi vuonna 1964. Hänen kotipaikkansa oli Bor-niminen kaupunki Sudanin

eteläosassa. 18-vuotiaana nuori mies muutti Sudanin pohjoisosaan toiveenaan jatko-opinnot. Unelma oli mahdoton, sillä sota oli tehnyt maasta levottoman ja kristittyinä eläminen oli hankalaa. Koulun käyminen oli maksullista ja kallista. Taloudellinen tasapaino oli löydettävä työnteon avulla. Vaihtoehdot olivat joko armeija tai poliisin ammatti. Armeijasta olisi saattanut joutua pakotettuna sotaan, joten Bior ryhtyi poliisiksi.

- Töitä oli pakko tehdä, koska opiskelumahdollisuutta ei ollut. Asuin yksin ja minun oli pakko elättää itseni, en saanut apua mistään, Bior muistelee.

Vuonna 1956 itsenäistyneessä Sudanissa on sodittu jatkuvasti. Vuonna 1983 alkoi sota pohjoisen arabien ja etelän ei-arabiväestön välillä. Kenraali Omar al-Bashir nousi valtaan sotilasvallankaappauksella vuonna 1989. Diktaattorin ottein maata hallinnut al-Bashir ajoi Sudania kohti islamismia, ja kristittyjen asema vaikeutui. Kristittyjä, suuntaukseltaan jehovantodistajia, olivat myös Bior ja hänen tuleva vaimonsa Margaret perheineen. Margaret oli syntynyt vuonna 1974, kymmenen vuotta Biorin jälkeen. Myös hänen koulunkäyntinsä tyssäsi peruskoulun jälkeen.

Al-Bashir johti Sudania 30 vuotta, kunnes vuonna 2019 sotilasvallankaappaus syöksi hänet valasta. Häntä syytettiin kansanmurhasta, rikoksista

ihmisyyttä vastaan ja sotarikoksista. Sisällissota päättyi vuonna 2005 solmittuun rauhansopimukseen, ja Etelä-Sudan itsenäistyi heinäkuussa 2011.

Etelä-Sudanissa on useita etnisiä ryhmiä, eikä väestöllä ole vahvaa yhteistä kansallista identiteettiä. Poliittiset ja sotilaalliset johtajat ovatkin hyödynäneet etnisten ryhmien välisiä jännitteitä lietsoesaan eri ryhmittymiä sotaan. Vuonna 2013 alkoi sota dinkojen ja nuereiden välillä. Kuierit kuuluvat dinkaheimoon. Rauhansopimus solmittiin elokuussa 2015, mutta väkivaltaisuuDET eivät ole loppuneet. Samalla sisällissotaan on tullut mukaan uusia osapuolia: eri heimoja ja ryhmittymiä. Konfliktissa on vuoden 2013 jälkeen kuollut kymmeniä tuhansia ihmisiä ja yli kaksi miljoonaa on paennut ulkomaille. Maassa on edelleen levotonta, eikä uusilta konflikteilta ja kriiseiltä ole vältytty.

Bior ja Margaret tapasivat vuonna 1990 Genainassa. Bior näki kauniin ja näyttävän nuoren naisen ja oli myyty. Hän halusi naisen omakseen. Margaret oli koulun jälkeen työskennellyt siivousfirmassa ja lentokentän pienessä kahvilassa. Bior alkoi haalia omaisuutta saadakseen Margaretin. Sudanissa naimisiinmenokulttuuri on hyvin erilainen kuin esimerkiksi Suomessa. Vaihtoehtoja on useita. Mies voi mennä naisen perheen luokse ja ilmoittaa haluavansa tyttären. Hänen pitää vakuuttaa perhe varallisuudestaan

ja hyvästä asemastaan, siitä että tytär pääsee hyvään liittoon. Jos rahaa löytyy, asia on sillä selvä. Jos mies on köyhä, hän pystyy varaamaan tyttären, mutta hänen pitää näyttää suunnitelma siitä, miten aikoo hankkia tarvittavan rahasumman.

Lain mukaan perheelle pitää maksaa morsiamesta vähintään kolmekymmentä lehmää. Yleensä summa on suurempi. Vuonna 2022 Kuierien kotiseudulla pitkä ja kaunis nainen maksaa rikkaalle sulhaselle viisisataa lehmää ja neljä uutta isoa henkilöautoa.

Sulhaskandidaatti voi pyytää perheeltä, ettei hänen varaamalleen tyttärelle aktiivisesti etsitä puolisoa. Innokkaat kosijat voivat kuitenkin etuilla. Pahimmillaan syntyy kilpailutilanne ja suosituista naisista käydään huutokauppaa. Kotona Uudessakaupungissa Bior muistelee prosessia jo vähän huvittuneena. Dinkaheimon tunnusomainen piirre on pituus, Margaret on 185 senttiä pitkä eli vain kaksi senttiä Bioria lyhyempi.

- Pitkät tytöt maksoivat lyhyitä enemmän, mutta olin päättänyt saada Margaretin itselleni. Niinpä hain hänet mukaani ja ilmoitin perheelle, että rakastamme toisiamme.

Rakastunut pari muutti pääkaupunkiin Khartumiin, mutta Margaretin perhe ei ollut tyytyväinen. Kahden kuukauden yhteiselon jälkeen he hakivat Margaretin takaisin kotiin. Silloin Margaretin kohdussa kasvoi jo uusi elämä, esikoispoika Kuer. Kun Kuer

oli syntynyt, Bior matkusti perheen luokse ja ilmoitti haluavansa huolehtia vaimostaan ja pojastaan. Se oli hänen velvollisuutensa.

Margaretin isä vaati Bioria maksamaan tyttärestä. Biorin antama rahasumma ei riittänyt. Sulhanen latoi lisää seteleitä appivanhemmilleen ja sai lopulta perheensä mukaan. Bior ja Margaret menivät naimisiin pari vuotta tapaamisensa jälkeen, vuonna 1993.

Sudanilaisessa kulttuurissa perheillä on lupa ja velvollisuus puuttua nuoren avioparin elämään. Vaikka parille tulisi ongelmia, eroaminen ei ole helppo vaihtoehto. Perheet istuvat pöydän ääreen ja käyvät tilannetta läpi. Kaikki haluavat parille hyvää, ja tulevaisuutta suunnitellaan yhdessä. Lapsilla on oikeus elää sekä äidin että isän kanssa, mikä vaikeuttaa eroamista. Jos mies on paha ja kohtelee vaimoaan huonosti, naisen veljet puuttuvat asiaan. Mieheensä kuoltua nainen ei lähde miehen perheestä. Uusi puoliso löytyy yleensä perheen sisältä.

Kuierit kokevat, että Suomessa afrikkalaisen kulttuurin noudattaminen olisi mahdotonta. Heidän on vaikea ymmärtää, että Suomessa avioliittoon menevien nuorten perheet eivät välttämättä tapaa toisiaan ennen häätöjuhlaa.

- Meillä perhe on aina mukana kaikessa. Lapsia tuetaan ja autetaan kaiken ikäisinä, Margaret toteaa.

Kuerin jälkeen perheelle siunaantui lisää poikia,

jotka syntyivät Khartumissa muutaman vuoden sisällä toisistaan. Vauvat olivat vanterria ja isokokoisia, nelikiloisia ja pitkiä, dinka-heimoon sopivia. Vuonna 2022 Kuer on 27-vuotias ja perheen pisin, 204 senttiä. Flemon on 25 vuotta, Duot 23 vuotta ja Enok 21-vuotias, hekin liki kaksimetrisiä.

Bior pelkäsi perheensä puolesta, sillä elämä Sudanissa alkoi olla koko ajan vaikeampaa. Ongelmia riitti vaaralliselta tuntuvassa ympäristössä. Elämä oli turvatonta ja raskasta neljän pienen pojan kanssa. Bior oli muuttanut työn perässä pohjoiseen ja paiski töitä kellon ympäri. Yksi työ ei riittänyt elättämään perhettä. Pohjoisessa etelästä muuttaneisiin suhtauduttiin varauksella, mikä teki töiden saamisesta hankalaa. Kun pohjoisen asukkaiden mielestä vääräuskoisilta kiellettiin poliisina työskenteleminen, Bior siirtyi vartijaksi sairaalaan. Lisätienestejä hän sai muun muassa rakennusurakoista. Margaret tunsu olonsa yksinäiseksi hoitaessaan kotona neljää poikaa Biorin ansaitessa rahaa. Pariskunta keskusteli yhdessä tilanteestaan avoimesti, ja päätös oli helppo. He tekivät ainoan mahdollisen ratkaisun: pakkasivat tavaransa ja lähtivät Sudanista. Maasta oli päästävä pois lasten ja perheen tulevaisuuden takia.

Perhe aloitti raskaan ja vaarallisen matkan Khartumista kohti Sudanin pohjoista naapurimaata Egyptiä ja sen pääkaupunkia Kairoa. Mukana oli ystäväperhe.

Ensin edessä oli kahden päivän matka täyteen ahdetussa junassa. Vanhoissa junanvaunuissa ei ollut kunnollisia seiniä, vaan reunoilta oli kiskoille avoin pudotus. Neljän vilkkaan pojan vahtiminen ja turvasa pitäminen kävi työstä.

Pakomatka Saharan poikki oli raskas myös fyysisesti. Lämpötila kipusi välillä 45 asteeseen, aurinko porotti pilvettömältä taivaalta ja kuumuus uuvutti. Bior yritti kantaa kolmea poikaa, joista pienin roikui äitinsä helmoissa. Margaretin olon tukaluutta lisäsi uusi raskaus. Awak oli jo mukana pakomatalla, turvassa äitinsä vatsassa.

- Matka oli tosi rankka. Margaret oli jatkuvasti väsynyt ja vihainen. Hän purki minuun pahaa mieltään, Bior huokaa.

Saharassa juna hajosi ja matka seisahtui. Samaan aikaan alueen yli pyyhkäisi hiekkamyrsky. Junassa matkustavien ihmisten hiukset ja silmät olivat täynnä hiekkaa ja pölyä.

- Kun saavuin Egyptiin, lapset olivat ihan valkoisia. He olivat yltä päältä hiekkapölyn peitossa, Margaret muistelee.

Junamatkan jälkeen taival jatkui pienellä laivalla kohti Egyptin rajaa. Ahdas laiva seilasi pitkin Punaistamerta melkein kaksi vuorokautta. Margaretin olo ei ainakaan helpottunut meren aallokossa. Vajaan viikon matkustettuaan perhe oli Egyptissä.

Matka jatkui vielä kaksi päivää etelästä pohjoiseen vastaavanlaisella junalla kuin aiemmin Sudanissa. Väsymys painoi kaikkia, olo oli likainen ja nälkäinen. Päällimmäisenä oli silti helpotus. He olivat selvinneet pelottavasta matkasta, yhdessä.

Margaretilla ja Biorilla jäi paljon sukulaisia Afrikkaan. Margaretilla on myös liuta puolisisaruksia, sillä hänen isällään oli neljä vaimoa ja jälkikasvuja siunaantui. Osa sukulaisista elää Sudanissa, osa on edelleen paossa Afrikan muissa maissa. Väkeä palaa kotimaahansa vähitellen, vaikka täysin rauhallista Sudanissa ei ole vielä. Poliittinen tilanne ei ole vakaa.

Perheen uusi koti oli nyt Kairossa Niilin rannalla. Kaupungissa on nykyisin yli yhdeksän ja puoli miljoonaa asukasta. Egyptin tilanne on poliittisesti epävarma ja terrorismin uhka suuri. Kuierit saattoivat kuitenkin sinne päästyään huokaista helpotuksesta. Perhe jäi odottamaan turvapaikkaa, jonka saamiseen meni lopulta lähes kaksi vuotta.

2. LUKU

KAIRO, EGYPTI

Elokuussa vuonna 2001 Kuierien elämää saapui rikastuttamaan uusi, odotettu perheenjäsen. Margaretin vatsassa oli kehittynyt ja kasvanut rauhassa pieni ihminen, uusi elämä. Raskaus oli edennyt ongelmitta haastavasta elämäntilanteesta huolimatta. Elokuun 19. päivänä Margaret synnytti tytön.

Synnytys alkoi helteisenä päivänä ja eteni verkaisesti. Kovaluonteinen naisenalku tuli maailmaan vasta seuraavana päivänä pidettyään vanhempiaan vuorokauden hereillä. Bior oli jäänyt pois töistä ollakseen vaimonsa tukena, ja pojat olivat kotona lastenhoitajan kanssa. Pitkä ja vaikea päivä päättyi onnellisesti, kun terve ja hyvän kokoinen, kaunis tyttövauva saapui perheen iloksi äänekkäästi räikäisten.

- Meillä oli neljä poikaa, ja nyt saimme tytön. Olimme tosi iloisia. Tytöt ovat kulttuurissamme tärkeitä. Heistä pidetään todella hyvää huolta, sillä Sudanissa heistä saa rahaa myöhemmin avioliiton tullessa ajankohtaiseksi. Kaikki rakastivat Awakia valtavasti ensi hetkestä lähtien, Bior hymyilee.

Pitkän matkan jo mahassa taivaltanut, kovasti sukuun odotettu tyttövauva sai nimekseen Awak Hiba Kuier. Awak syntyi perheeseen, jonka elämä ei ollut helppoa, ja maailmaan, joka eli traagiseksi muuttuvaa syksyä. Vajaa kuukausi Kuierin perheen tyttövauvan syntymän jälkeen koko maailma järkyttyi, kun Yhdysvallat joutui terrorisukujen kohteeksi 11. syyskuuta. Sen jälkeen maailma ei ollut enää entisensä, ihmisten elämästä katosivat perusturvallisuus ja luottamus tulevaan.

Awak sai pyyteettömästi ja rajattomasti rakkautta. Isoveljet hoitivat pientä siskoaan, joka oli rauhallinen ja helppo vauva. Awak söi reippaasti eikä itkenyt kuin nälkäänsä. Pulska ja iloinen pikku tyttö sai paljon huomiota, josta nautti suunnattomasti. Vauva toi valoa perheen elämään.

Kun Awak oli parikuinen, Margaret sai rintatulehduksen eikä imetys enää onnistunut. Onneksi Kairosta löytyi korvikemaitoa, joka oli apteekissa sopivan hintaista. Awak oli jo vauvana sopeutuvainen eikä irvistellyt pullomaidolle. Lapsi kasvoi ja kehittyi hyvää vauhtia.

- Me teimme hirveästi töitä, että saimme Awakille